

[Bernhard Baunsgaard]

Jeg synes, at når man er regeringsparti, så bør man dog først og fremmest spørge sin egen regering: er det muligt at få gennemført de specielle ønsker, som vi har, sådan at man kan forhandle med de øvrige forligspartnere? Denne rimelige arbejdsangang har CD sat sig fuldstændig ud over. Jeg ved ikke, hvad det er, man har villet opnå, hvis man ikke ville være klovn i manegen. Er det billige point over for vælgerne? Vil man tage vælgerne ved næsen, eller hvad er det?

Jeg skal kun beklage, at denne plet blev sat på diskussionen i eftermiddag, og så håbe, at vi hurtigt får gennemført dette forslag, der – alt afvejet og alt holdt sammen – er en forbedring af skattesystemet.

Thoft (SF):

En følge af skattereformen er en meget stærkt øget arbejdsbyrde i kommunerne. Vi har i skatteudvalget – det bilag blev ganske vist af en eller anden underlig grund forsinket sådan i udvalget, at der var afgivet betænkning, inden bilaget kom til udvalgets medlemmers kendskab – fået en grundig henvendelse fra Århus kommune, som gør klart rede for de langt større ressourcer, som skattereformen må forventes at kræve.

Hvordan vil ministeren sikre, at kommunerne kan ansætte den nødvendige arbejdskraft? Hvordan vil ministeren sikre, at igangsættelse af reformen ikke allerede betyder, at tingene kører i kaos i efteråret – det er jo allerede til sommer, man skal i gang med forskudsskemaerne – sådan at skatteligningen bombes tilbage til stenalderen.

Min anden bemærkning er en opfølgning af det, hr. Lenger sagde tidligere på dagen. Jeg vil godt ligesom hr. Lenger opfordre hr. Lykketoft til at give en klar melding om disse ting. Med dette reformkompleks er en række områder, der er aldeles afgørende for skattesystemet, låst fast. Det er et gode, sagde hr. Lykketoft. Men ingen skal være i tvivl om, at med skattereformkomplekset bliver det afgørende meget vanskeligere at etablere et arbejderflertal. Et sådant flertal må, hvis det skal være arbejdsdueligt, kunne bruge ganske mange penge til den genopretningspolitik, som jeg har forstået at socialdemokratiet og SF i hvert fald på det deklaratoriske plan er enige om.

Men når det folketingsvalg kommer, som senest kommer i 1987, kommer vi meget let til at starte med den voldsomme forbrugsudvidelse på 4,5 mia kr., som vi skal have gjort noget ved, og dernæst skal vi ud og finansiere de skattestigninger, som skal bruges til genoprettelsespolitikken for arbejderflertallet.

Regeringen har imidlertid med sin valutapolitik – og socialdemokratiet har nu med sin skattereform – låst en lang række af de handlingsparametre fast, som kunne bruges til at gennemføre og finansiere en sådan genopretningspolitik. End ikke socialdemokratiets eget program, »Danmark for hele folket«, vil kunne finansieres efter vedtagelsen af skattereformen.

Vi har i dag set hr. Lykketoft piske frem og tilbage og forsvare sin skattereform, som om det var ham, der var skatteminister. Det har jeg tidligere drillet ham med. Nu håber jeg, at hr. Lykketoft vil gøre sig den ulejlighed at svare: hvor længe vil socialdemokratiet føle sig bundet af denne skattereform? For så længe socialdemokratiet føler sig bundet af skattereformen, vil det ikke være muligt at få et arbejdsdueligt arbejderflertal til at fungere i praksis, for hvor skal vi hente pengene fra?

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg undrer mig på, om hr. Thoft har fået bemyndigelse fra hr. Gert Petersen til at afsige dødsdommen over et muligt arbejderflertal her i dag. I så fald kunne det jo være sjovt at få en bekræftelse på det. Det virker urealistisk på mig, vil jeg godt sige.

Jeg vil godt sige til hr. Thoft, for at der ikke skal være nogen misforståelser: hvad enten der er arbejderflertal eller ikke arbejderflertal i tinget, vil jeg ikke høre til dem, der taler for, at man skal løse problemer med finansiering af nye opgaver ved at forhøje verdens højeste indkomstskat. Jeg mener ikke, det er nogen reel binding, at man her ligesom har fået lagt en struktur og et niveau for en indkomstskat fast, så det ikke er muligt væsentligt at forhøje den.

Det er politisk uhensigtsmæssigt også for et flertal til venstre i tinget at bruge yderligere forhøjelse af indkomstskatten, som er verdens højeste i forvejen, som instrument, i hvert fald når vi snakker procenter. Der kan